

§ 3, der er en uændret videreførelse af centralstyrelseslovens § 14, fastlægger de beføjelser, som Patientklagenævnet har i sager om sundhedspersoners faglige virksomhed.

Efter § 4, der er en uændret videreførelse af centralstyrelseslovens § 15, har indenrigs- og sundhedsministeren efter stk. 2 mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvilke persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af kapitlet, uanset at de ikke har autorisation efter særlig lovgivning. Regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 544 af 14. juni 2001 om persongrupper inden for sundhedsvæsenet, der er omfattet af Patientklagenævnets kompetence.

Efter § 4, stk. 3, kan ministeren, når særlige hensyn taler herfor, efter forhandling med Patientklagenævnet fastsætte regler om, at nævnets virksomhed ikke skal omfatte dele af den faglige virksomhed, der udøves af persongrupper, som er autoriseret efter særlig lovgivning. Regler herom er fastsat i bekendtgørelse nr. 223 af 16. april 1999 om afgrænsning af Patientklagenævnets virksomhed, hvorefter der gælder særlige regler for privatpraktiserende tandlæger, jf. de almindelige bemærkninger punkt 3.1.1.

§ 5, der er en uændret videreførelse af centralstyrelseslovens § 22, der blev ændret ved L 2003 428, jf. bilag 1, omhandler den frist, der er for at indgive klage over sundhedspersoners faglige forhold. Klager skal således være indgivet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klager var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over, dog senest 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted.

Til §§ 6-8

Med disse bestemmelser indføres der en klageadgang over kommunalbestyrelser, regionsråd og Søfartsstyrelsens administrative afgørelser efter sundhedsloven til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, jf. de almindelige bemærkninger punkt 3.1.2., hvor der er redegjort nærmere for de afgørelser, der kan indbringes for nævnet.

På sygesikringsområdet er der tale om en videreførelse af de eksisterende klagemuligheder til henholdsvis de sociale nævn og Ankestyrelsen.

På sygehusområdet er der tale om en videreførelse af reglerne i sygehusloven § 9, hvorefter klager over vilkår for sygehusbehandling samt befordring og befordringsgodtgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen. Med forslaget § 7, nr. 2 og 4 vil sådanne klager dog fremover skulle indbringes for Patientklagenævnet.

Ifølge praksis behandler Ankestyrelsen alene klager over betaling som vilkår for sygehusbehandling samt

klager over befordring og befordringsgodtgørelse. Der tilsigtes ikke med lovforslaget nogen ændring af denne praksis.

Til § 9

Der er tale om en videreførelse af reglerne i sygehuslovens § 9, hvorefter indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at klage efter § 7, nr. 2 og 4. Denne bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at såfremt kommunalbestyrelserne i en region varetager udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsning af andre befordringsopgaver efter § 166 på regionsrådets vegne, kan klager over kommunalbestyrelsernes afgørelser indbringes for Patientklagenævnet. Disse regler er i dag fastsat i sygehuslovens § 9.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet vil udarbejde en vejledning, der præciserer, hvilke afgørelser der kan klages over. Vejledningen vil blive baseret på Ankestyrelsens praksis.

Til § 10

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 vedr. genvurdering af administrative klager hos vedkommende myndighed før disse kan forelægges Patientklagenævnet, svarer til bestemmelsen i § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det foreslås i stk. 3, at klager over administrative afgørelser truffet af kommunalbestyrelser, regionsråd og Søfartsstyrelsen skal indgives til Patientklagenævnet inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen, idet nævnet dog kan se bort fra fristen, hvis særlige grunde taler herfor. Fristen svarer til den eksisterende ankefrist for så vidt angår de afgørelser, der efter gældende lovgivning kan ankes til de sociale nævn og Ankestyrelsen.

Bestemmelsen indebærer, at der for rent administrative afgørelser er en klagefrist på 4 uger, medens der for afgørelser, der er sundhedsfagligt begrundet, som hidtil gælder en henholdsvis 2-årig og absolut 5-årig klagefrist, jf. forslaget § 5.

Efter bestemmelsens stk. 4 kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelsen af genvurderingen af sager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v. efter stk. 3. Der vil i medfør af denne bestemmelse blive fastsat tilsvarende regler vedrørende indsendelse af klager og genvurdering, som i dag er gældende for så vidt angår disse sager, jf. §§ 5 og 7 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 413 af 3. juni 2004.